Pregaria.cat

Entrada

Marta 01 i Marta 02

Marta, vas sortir de la discoteca que eren a prop de les cinc de la matinada. El cap et bullia com una olla a pressió. Una nit ben boja. I enmig de la boira mental, de cop, vas recordar que aquesta era la nit de Pasqua; aquella nit màgica dels anys adolescents, quan anaves amb la colla d'amics a celebrar-la lluny de la ciutat.

Una buidor immensa et va anar envaint. No tenies cap ganes de tornar a casa i constatar que tothom feia veure que dormia, però que estaven pendents del cop de porta. Els carrers estaven ben solitaris i et senties com flotant entre la son i l'angoixa, sense cap sensació de parany.

"Com he canviat en cinc anys!! Que lluny que em queda aquell passat!! Vivia en el núvol, i ara sóc a sota terra!!".

Vas seure en un dels bancs del passeig i quasi sense adornar-te'n et vas quedar adormida. Era un dormir intens, de roca granítica; fins que de sobte obres el ulls i és ja de dia. La ciutat està quieta. No es veu ningú. Bé, sí, te n' adones que s'acosta una noia que porta al braç una bata blanca mig girada. És com tu, és la teva imatge, ets tu.

- No ets la Marta?
- *Sí, i tu, qui ets?*
- No em recordes?
- *Doncs, no.*
- Sóc la Marta 02.

La Marta 02 ets tu mateixa. És aquella possibilitat que vas deixar escapar, la que hagués pogut ser, si en comptes de deixar el voluntariat, la pregària i els amics, haguessis seguit pel camí que el cor et cridava.

Tu mateixa, que et retrobes. Dreta cara a cara amb la real, asseguda i amb una ressaca horrorosa. Amb la bata que has portat tota la nit a l'hospital fent una suplència. Contenta, plena, cansada, feliç d'una nit de Pasqua amb els malalts. Amb el cor il·luminat de la joia de la millor possibilitat,.

- Bon dia, Marta. Com et trobes?
- *I tu, Marta. Com et va?*
- Em va bé. Vaig superar la buidor, aquella que tu coneixes.
- *Doncs, jo, no. No sé superar-la.*
- No digues: no. Digues: no, per ara.
- *No, per ara.*
- Ben dit. En qualsevol moment pot banyar el teu cor la Llum de la Pasqua. Sempre tens la possibilitat de refer el camí.

"els deixebles tenien tancades les portes per por dels jueus. Jesús, va arriba, es posà al bell mig i els digué: pau a vosaltres "

Jesús Renau sj.